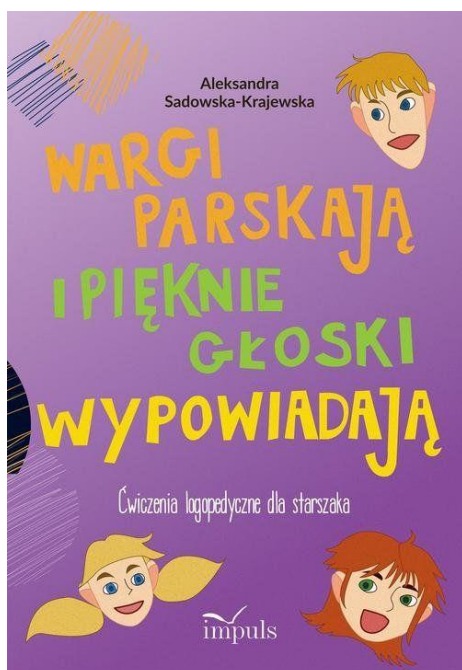

Książeczka z ćwiczeniami logopedycznymi dla dzieci starszych pt: „Wargi parskają i pięknie głoski wypowiadają”

Pani Aleksandra Sadowska-Krajewska: oligofrenopedagog, neurologopeda w Kujawsko-Pomorskim Specjalnym Ośrodku Szkolno-Wychowawczym im. J. Korczaka w Toruniu napisała książkę wspomagającą terapię logopedyczną. Pozycja dedykowana jest dzieciom w wieku przedszkolnym, a wydana została przez Oficynę Wydawniczą Impuls.

Podnoszenie kompetencji językowych u dzieci jest niezwykle ważne, rzutuje bowiem na rozwój ich osobowości, buduje pewność siebie i kształtuje prawidłowe kontakty społeczne. Bardzo duże znaczenie w prawidłowym rozwoju mowy ma profilaktyka logopedyczna – ćwiczenia logopedyczne przeprowadzane w formie zabawy z dzieckiem.

Książeczka ta jest przeznaczona dla dzieci starszych – od 4. do 6. roku życia. Może być wykorzystana do samodzielnej pracy z dzieckiem zarówno przez terapeutów, jak i rodziców. Zawarte w niej ćwiczenia pomogą w usprawnianiu aparatu artykulacyjnego, kształtowaniu prawidłowego toru oddechowego, doskonaleniu słuchu fonologicznego, wzbogacaniu słownika czynnego, rozwijaniu percepcji słuchowej dzieci.

Przy wykonywaniu ćwiczeń logopedycznych zadaniem dorosłego jest stworzenie atmosfery zabawy, aby nie były one dla naszych smyków przykrym obowiązkiem. Ćwiczenia powtarzamy regularnie, a z pewnością przyczynią się one do harmonijnego rozwoju językowego dzieci. Czas trwania ćwiczeń oraz liczbę ich powtórzeń dostosowujemy do indywidualnych potrzeb i możliwości psychofizycznych naszych pociech.

Każdy skrab jest przecież wyjątkowy, jedyny i niepowtarzalny!

Kowboj Sam

Na odległej prerii mieszka kowboj Sam ze swoim koniem Pikim. Sam bardzo lubi konia i chętnie się nim zajmuje. Rano daje mu wodę (naśladujemy kotka, który pije z miseczki) oraz świeże siano (poruszamy żuchwą w linii poziomej i pionowej, gdy nasze usta są zamknięte). Sam wraz z Pikim codziennie ruszają na wyprawy (stukamy czubkiem języka o podniebienie, wydając przy tym charakterystyczny odgłos klaskania).

Pewnego dnia podczas przejażdżki spotkali ogromnego bizona (głośno powtarzamy samogłoskę u). Był naprawdę potężny, a stukot jego kopyt roznosił się po całej prerii (przyklejamy całą powierzchnię języka do podniebienia przy szeroko otwartej szczęce i energicznie odrywamy). Piki bardzo się go przestraszył, parsknął i prychnął (naśladujemy parskanie – wprawiamy wargi w drganie). Sam uspokoił swojego towarzysza i zaśpiewał mu cichutko piosenkę (wymawiamy po cichu samogłoski: a, o, e, i, u, o, e, i, u).

Kowboj ze swoim wiernym druhem czasami marzną podczas podróży (dmuchamy na ręce). Wtedy rozpalają ognisko i pilnują, aby nie zgasło (dmuchamy raz wolno, a raz szybko: wdech nosem i wydech ustami). Muszą się posilić przed dalszą drogą, a więc zjadają kanapki, marchewki i jabłka (naśladujemy żucie i mlaskanie).

Podczas wyprawy spotykają wiele zwierząt: pieski preriove (masujemy wargi zębami: górnymi dolną wargę i odwrotnie), chomiki (wypchamy policzki językiem, raz z prawej, raz z lewej strony), orły, które wysoko latają (dotykamy podniebienia czubkiem języka, jama ustna szeroko otwarta).

Po długich wyprawach Sam i Piki wracają do domu, mogą teraz naprawdę odpocząć (wywołujemy ziewanie przy nisko opuszczonej szczęce dolnej; chrapiemy na wdechu i wydechu; głęboko oddychamy przez usta przy zatkanym nosie i odwrotnie).

Dorysuj kowbojowi piękny kapelusz, a koniowi ogon i siodło.

